

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tamara Chișca - Doneva,

Judecători

Ion Druță, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursurilor, declarate de către avocatul Dumitru Barbăscumpă în interesele lui Ramiro Stoianov și Consiliul municipal Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Ramiro Stoianov privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, prin care s-a respins apelurile declarate de Ramiro Stoianov și Consiliul municipal Chișinău, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iulie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 28 aprilie 2015 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Ramiro Stoianov privind anularea deciziei nr. 6/30 din 02 octombrie 2014 “Cu privire la darea în arendă a unor loturi de pămînt din str. M. Costin, 12”.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/30 din 02 octombrie 2014 “Cu privire la darea în arendă a unor loturi de pămînt din str. M. Costin, 12 lui Ramiro Stoianov”, s-au dat în arendă pe o perioadă de 5 ani loturile de pămînt nr. 1 – cu suprafața de 0,009 ha, pentru reconstrucția încăperilor nelocative private (obiectiv de alimentație publică) și nr. 2 – cu suprafața de 0,0184 ha pentru deservirea rețelelor tehnice existente.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a menționat că în corespundere cu art. 64 al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală a supus controlului obligatoriu de legalitate actul administrativ vizat și a constatat că acesta a fost adoptat contrar prevederilor legale. Astfel prin notificarea nr. 1304/OT₄ –

542 din 11 martie 2015, a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea în termen de 30 zile a deciziei nr. 6/30 din 02 octombrie 2014. Prin scrisoarea din 10 aprilie 2015 Consiliul municipal Chișinău a considerat că temeiuri de abrogare a deciziei în cauză nu există.

Reclamantul a indicat că loturile de pământ vizate în decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/30-13 din 02 octombrie 2014 sînt terenuri libere de construcții și aferente blocului locativ din str. M. Costin, 12. Potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, Ramiro Stoianov este proprietarul încăperilor nelocative, cu numerele cadastrale 0100414184.01.012 și 0100414184.01.030, incorporate în blocul locativ din str. M. Costin, 12.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat consideră că la adoptarea deciziei nr. 6/30-13 din 02 octombrie 2014 Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) al Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 6/30 din 02 octombrie 2014 “Cu privire la darea în arendă a unor loturi de pământ din str. M. Costin, 12 lui Ramiro Stoianov”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iulie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat. S-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/30 din 02 octombrie 2014 “Cu privire la darea în arendă a unor loturi de pământ din str. M. Costin, 12 lui Ramiro Stoianov”, ca fiind neîntemeiată (f.d. 66, 69 - 71).

La 08 iulie 2015 și 30 iulie 2015 avocatul Dumitru Barbăscumpă în interesele lui Ramiro Stoianov și Consiliul municipal Chișinău au înaintat cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iulie 2015, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral (f.d. 73, 82 – 83, 84 - 86).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 s-a respins apelurile declarate de avocatul Dumitru Barbăscumpă în interesele lui Ramiro Stoianov și Consiliul municipal Chișinău, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iulie 2015. În motivarea soluției s-a reținut că în instanța de fond s-a demonstrat cu certitudine că loturile de pământ nr. 1 – cu suprafața de 0,009 ha și nr. 2 – cu suprafața de 0,0184 ha, indicate în decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/30 din 02 octombrie 2014, sînt terenuri libere de construcții și aferente blocului locativ din str. M. Costin, 12. Conform art. 53 alin. (3) al Legii nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, după privatizarea de către două sau mai multe persoane a tuturor părților (încăperilor nelocuibile) clădirii sau construcției, coproprietarii acesteia sînt în drept să încheie contract de locațiune a terenului aferent bunului privatizat sau să dobîndească în proprietate comună pe cote – părți terenul respectiv (f.d. 100 - 106).

La 09 februarie 2016 avocatul Dumitru Barbăscumpă în interesele lui Ramiro Stoianov a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 și hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iulie 2015, solicitînd

casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea ca neîntemeiată (f.d. 113 - 116).

În motivarea cererii de recurs avocatul Dumitru Barbăscumpă în interesele lui Ramiro Stoianov a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, erorile comise de către instanțele de judecată au dus la încălcarea esențială a drepturilor fundamentale.

La 10 februarie 2016 Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 și hotărârii Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 03 iulie 2015, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea ca neîntemeiată (f.d. 117 - 118).

În motivarea cererii de recurs Consiliul municipal Chișinău a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată din motivul că contravine normelor dreptului material și procesual, iar la examinarea și adoptarea deciziei contestate nu au fost pe deplin constatate și elucidate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La 09 martie 2016 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a înaintat referință la cererile de recurs, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 01 decembrie 2015 și a fost expediată părților la 14 decembrie 2015 (f.d. 107). Recurentul a depus recurs la 09 februarie 2016 și 10 februarie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursurile declarate de avocatul Dumitru Barbăscumpă în interesele lui Ramiro Stoianov și Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurenții au invocat în recursurile lor că instanța de apel nu a examinat pricina sub toate aspectele, nu a verificat și elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii, nu a apreciat probele prezentate de către părți.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenții și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinînd argumentele cererilor de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținînd cont de actele anexate la dosar, se constată că recursurile înaintate de avocatul Dumitru Barbăscumpă în interesele lui Ramiro Stoianov și Consiliul municipal Chișinău împotriva deciziei instanței de apel și hotărîrii instanței de fond nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de avocatul Dumitru Barbăscumpă în interesele lui Ramiro Stoianov și Consiliul municipal Chișinău, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Ramiro Stoianov privind anularea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tamara Chișca - Doneva

Judecători

Ion Druță

Maria Ghervas